

underlig stammende og forlegne Maade. „Men Hr. Sidenius synes jo for Alvor at mene, at vi i Betragtning af vor ejendommelige geografiske Belliggenhed og vore ... som man vel altsaa maa sige ... hidtil ubenyttede ... eller ... maaske snarere ... hidtil upaaagtede naturlige Hjælpekilder har særegne Betingelser for at blive et Industrieland af Rang, især naar de moderne Maskiner, han taler om ... disse Bølgemaskiner og Vind-Motorer eller hvad det er, han kalder dem ... engang har naaet fuld Udvikling. Som sagt, jeg drister mig ikke til at have nogen Mening om den tekniske Side af Sagen; men der synes mig at være noget saare tiltalende ved selve Tanken ... saaledes at forvandle de Naturmagter, vi hidtil har betragtet som vore Fjender og Landets Ødelæggere ... Vestenvinden, Bølgeslaget, Luft-Uroen i det hele ... at forvandle dem til vor sande Rigdomskilde, et uudtømmeligt Kraftvæld, der vil kunne omskabe netop vore hidtil fattigste Egne til et sandt Eldorado. Det klinger jo næsten som et Eventyr.“

Hans Ord vakte nogen Uro rundt om blandt Tilhørerne. Eybert sad og smilede lidt nervøst. Fru Salomon bød mere Kaffe. Kandidat Balling, der nu ogsaa var kommen derind, saae med Medynk paa Taleren. Selv de to gamle Frøkner Israel fik efterhaanden en Fornemmelse af, at Broderen havde vovet sig ud paa utryg Vej. Da han tav, blev der en længere Stilhed.

Det var Eybert, der følte sig kaldet til at bryde den.

„Ja Eventyrdigtning, kære — den har vi jo sjældent Mangel paa hertillands.“

„Hør!“ lød det med et Løvebrøl fra Balling,